

Sygn. akt I C 2472/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 stycznia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla W. M.w W. I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Łukasz Baranowski

po rozpoznaniu 24 stycznia 2022 roku w W.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. B.

przeciwko P4 spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie co do kwoty 5 zł (pięć złotych), z uwagi na cofnięcie pozwu w tej części;
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od powódki E. B. na rzecz pozwanego P4 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 107 zł (sto siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2472/21

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikom stron (bez pouczenia).

W., 24 stycznia 2022 roku

Sygn. akt I C 2472/21 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z 8 marca 2021 r. powódka E. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego P4 spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. 57 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 6 lutego 2020 r. do dnia zapłaty. Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.

Zdaniem powódki została on bezpodstawnie obciążona naliczoną przez pozwanego opłatą za usługę (...). Powódka wskazała, że od wielu lat korzysta z usług telekomunikacyjnych świadczonych przez pozwanego. 22 grudnia 2020 r. powódka, na zasadach promocyjnych, zawarła nową umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która była powiązana z innymi, dodatkowymi usługami. Taką dodatkową usługą była telewizja internetowa (...) N. (...). Umowa o świadczenie usług (...) obejmowała pakiet podstawowy. Powódka wskazała, że aktywowała tę usługę dopiero po 10 dniach od dnia zawarcia umowy, tj. 2 stycznia 2021 r. Zdaniem powódki, podczas zapoznawania się

z funkcjami dostarczonego jej przez pozwanego pilota, doszło do nieopatrzego naciśnięcia znajdującego się na nim przycisku (...), co spowodowało ukazanie się na ekranie telewizora aplikacji N.. Powódka próbowała wrócić do stanu poprzedniego, naciskając odpowiedni przycisk pilota, ten jednak nie reagował na polecenie powódki, za to na ekranie miały się pojawiać polecenia dalszego procedowania, polegające na zatwierdzeniu ukazujących się poleceń. Finalnie powódka otrzymała wiadomość z serwisu (...)

z podziękowaniem za dołączenie do serwisu i z informacją o obciążeniu konta powódki kwotą 52 zł miesięcznie za subskrypcję, chociaż nie chciała ona korzystać z tej usługi. Pomimo skontaktowania się z pracownikiem pozwanego i otrzymaniem informacji o nieobciążaniu powódki opłatą za usługę (...), pozwany wystawił powódce fakturę obejmującą opłatę za N. w wysokości 52 zł.

(pozew – k. 2-5v.)

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w W. wydał nakaz zapłaty, w którym uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty – k. 57)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W pierwszej kolejności pozwany podniósł zarzut braku legitymacji procesowej biernej, bo nie pozwany,

a (...).V., czyli operator serwisu (...), określa zasady korzystania

z platformy N.. Jednocześnie pozwany stanowczo zaprzeczył, by powódka mogła przez przypadek uruchomić usługi w serwisie (...), skoro otrzymany od pozwanego pilot posiadał widoczny i przejrzysty przycisk z odesłaniem do serwisu (...). Ponadto powódka musiała świadomie przejść przez kolejne etapy rejestracji, w tym m.in. wybrać pakiet dostępu, co zostało przyznane w pozwie, by dołączyć do użytkowników platformy. Wobec tego, że powódka wybrała rozliczenie w okresie miesięcznym, to należna partnerowi pozwanego opłata – bez względu na faktyczny okres korzystania z serwisu – musiała zostać naliczona za cały okres rozliczeniowy, czyli za miesiąc. Z drugiej strony powódka – pomimo rezygnacji z członkostwa – otrzymała informację, że to członkostwo zostanie anulowane

z końcem bieżącego okresu rozliczeniowego, czyli 2 lutego 2021 r., a nie z chwilą otrzymania oświadczenia woli powódki o rezygnacji. Pozwany wskazał również, że rejestracja w serwisie (...) i zgoda na świadczenie usług w ramach tego serwisu niezwłocznie skutkowały rezygnacją powódki z prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość, o czym również powódka została poinformowana w powitalnej wiadomości otrzymanej od N..

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 60-63)

W piśmie procesowym z 6 października 2021 r. powódka dokonała modyfikacji powództwa w ten sposób, że wniosła o zasądzenie od pozwanego 52 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 6 lutego 2020 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie wnosząc o umorzenie postępowania wobec cofnięcia powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia. Powódka odniosła się do podniesionego przez pozwanego zarzutu braku legitymacji biernej pozwanego i wskazała, że w jej ocenie zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Świadczyć ma o tym fakt, że pozwany, a nie (...).V., odmówił anulowania opłaty. Ponadto powódka nie przekazywała serwisowi (...) informacji dotyczącej metody płatności, a pozwany nie wykazał w sprzeciwie od nakazu zapłaty, że powódka taką informację przekazała, a mimo to pozwany obciążył powódkę dochodzoną pozwem opłatą.

(pismo procesowe – k. 85-87v.)

Pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o zasądzenie od cofniętego powództwa od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

(pismo pozwanego – k. 94-94v.)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

22 grudnia 2020 r. E. B. zawarła z P4 spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) z taryfą (...) 5G, obejmującą router mobilny kat. 6 (...) w cenie abonamentu bez rabatów – 65 zł i z rabatami – 15 zł.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa wraz z postanowieniami ogólnymi – k. 10-11v.)

Tego samego dnia powódka zawarła z pozwanym także drugą umowę nr (...) o świadczenie usługi (...) z taryfą (...) N. (...). Umowa została zawarta na 24 miesiące, przy czym powódce w ramach umowy został użyty TV B. (...) -T2/C (...). Integralną część umowy stanowił Regulamin świadczenia usługi telewizyjnej (...) N. (...). W ramach zawartej umowy powódka otrzymała pilota do telewizora, który posiada m.in. widoczny i czytelny przycisk z napisem (...).

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: umowa wraz ze zdjęciem pilota – k. 12-14, regulamin – k. 50-55v.)

Powódka użyła znajdującego się na pilocie od telewizora przycisku z napisem (...) i na skutek dalszego procedowania w procesie dotyczącym członkostwa w serwisie, dołączyła do serwisu (...), wybrała miesięczną metodę płatności w wysokości 52 zł za subskrypcję planu premium i mogła korzystać z platformy streamingowej. Rozliczenie nastąpiło za pośrednictwem P.. Dostawcą usług był (...).V.

Następnie powódka zwróciła się o anulowanie członkostwa, wobec czego 2 stycznia 2021 r. otrzymała z serwisu (...) informację, że anulowano członkostwo powódki z dniem 2 lutego 2021 r. W wiadomości e-mail otrzymanej od pracownika N. powódka uzyskała informację, by z prośbą o nienaliczanie opłaty za uruchomienie usługi (...) zwracać się do P., który jest odpowiedzialny za ich naliczanie.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: korespondencja e-mail – k. 15-19)

Powódka skontaktowała się także z pracownikiem pozwanego celem nieobciążania jej opłatą za omyłkowe dołączenie do serwisu (...). Wówczas powódka uzyskała informację, że procedura wygląda tak, że to platforma N. musi skontaktować się z P. i przekazać wiadomość, że reklamacja została uznana i dopiero na tej podstawie P. zwraca pobraną za subskrypcję opłatę. Powódka uzyskała również informację, że pracownik sieci może nałożyć blokadę i wówczas opłata nie zostanie potrącona.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: korespondencja-czat z pracownikiem pozwanego – k. 20-27)

Pozwany wystawił powódce fakturę VAT nr (...) płatną w wysokości 218,53 zł do 1 lutego 2021 r. Faktura obejmowała m.in. kwotę w wysokości 52 zł pobraną na rzecz osób trzecich, w tym wypadku – serwisu (...). 28 stycznia 2021 r. pozwany wystawił powódce fakturę korygującą nr (...), zmniejszającą należność wynikającą z faktury (...) o 20 zł.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: faktura – k. 28-29 v., faktura korygująca – k. 30)

Powódka złożyła reklamację wobec nałożenia na nią opłaty w wysokości 52 zł za członkostwo w serwisie (...). W wiadomości zwrotnej poinformowano powódkę, że jej reklamacja nie może zostać uznana, dlatego że do czasu anulowania członkostwa, tj. 2 lutego 2021 r. powódka mogła swobodnie i bez żadnych ograniczeń korzystać z platformy. Powódka złożyła odwołanie od decyzji pozwanego, jednak ten nie przychylił się do wniosku powódki

i poinformował, że wszelkie problemy dotyczące anulowania usługi powinny być wyjaśnione bezpośrednio z (...), bo pozwany jest tylko pośrednikiem dającym możliwość korzystania z usług innych serwisów. Pozwany wskazał powódce, że jako operator jest tylko płatnikiem za usługę, którą powódka zakupiła za jego pośrednictwem.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: korespondencja e-mail – k. 31-38, 74-75)

Wobec niewyjaśnienia sytuacji z pozwanym, powódka ponownie zwróciła się do serwisu (...) o zwrot pobranej opłaty za członkostwo. Pracownik serwisu poinformował powódkę, że w przypadku partnerów takich jak P., N. nie ma możliwości dokonania zwrotu opłaty, bo opcja takiego zwrotu przy opłacie dotyczącej partnerów jest automatycznie blokowana przez system N..

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: korespondencja e-mail – k. 39-40)

Następnie pismem z 1 lutego 2021 r. powódka poinformowała pozwanego, że nie uznaje roszczenia objętego fakturą nr (...) z 17 stycznia 2021 r. na kwotę 52 zł tytułem opłaty za członkostwo w serwisie (...). Pozwany przyjął zgłoszenie numer (...). Pozwany nie znalazł podstaw do uwzględnienia stanowiska powódki.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: korespondencja e-mail – k. 41-45)

Pismem z 2 lutego 2021 r. powódka wezwała pozwanego do zwrotu 57 zł tytułem nienależnie naliczonej i pobranej opłaty za usługę (...) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w terminie 3 dni od daty otrzymania wezwania. Pozwany odmówił zapłaty ww. kwoty.

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty – k. 46, korespondencja e-mail – k. 47-49)

Zgodnie z regulaminem serwisu (...) członkostwo w serwisie jest automatycznie przedłużane aż do rezygnacji. W celu korzystania z serwisu użytkownik musi dysponować dostępem do internetu oraz urządzeniem z obsługą platformy N. i przekazać serwisowi informacje dotyczące co najmniej jednej metody płatności. Metoda płatności oznacza aktualną, poprawną i akceptowaną metodę płatności, którą można później każdorazowo zmienić i która może obejmować płatność z wykorzystaniem konta użytkownika zarejestrowanego w innej firmie. Użytkownik, o ile nie zrezygnuje z członkostwa przed datą rozliczenia, upoważnia serwis (...) do pobrania opłaty członkowskiej za następny okres rozliczeniowy przy użyciu wybranej przez siebie metody płatności. Użytkownik może zrezygnować z członkostwa w serwisie (...) w dowolnym momencie, przy czym dostęp do serwisu będzie zapewniony do końca okresu rozliczeniowego. Płatności są bezwrotne: N. nie zwraca środków ani nie przyznaje kredytów z tytułu niewykorzystania w całości członkostwa ani nieobejrzanych treści oferowanych w serwisie. Rezygnacja z członkostwa powoduje automatyczną likwidację konta na koniec danego okresu rozliczeniowego. Jeżeli użytkownik zarejestrował się w serwisie (...) z użyciem metody płatności realizowanej przez inną firmę i chce zrezygnować z członkostwa w serwisie, konieczna może być rezygnacja za pośrednictwem tej innej firmy, np. taka rezygnacja może wymagać użycia witryny tej innej firmy w celu wyłączenia opcji automatycznego odnawiania lub wyłączenia subskrypcji serwisu (...).

(okoliczność bezsporna, nadto dowód: regulamin serwisu (...) – k. 69-73)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o złożone przez powódkę do akt sprawy dokumenty, którym dał wiarę w całości. Zdaniem Sądu, wynikające z nich okoliczności faktyczne nie mogły budzić wątpliwości, co do swojej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a nadto w toku całego postępowania procesowego zasadniczo nie były kwestionowane przez strony. Dlatego Sąd uznał je za w pełni zasługujący na wiarę materiał dowodowy.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić z uwagi na brak legitymacji procesowej biernej po stronie pozwanego P4 sp. z o.o. z siedzibą w W..

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z przepisem art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia, aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem, z zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.). W niniejszej sprawie powódka w piśmie przygotowawczym z 6 października 2021 r. cofnęła pozew co do kwoty 5,00 zł ze względu na pomyłkę w określeniu wysokości dochodzonego roszczenia. Sąd nie znalazł podstaw, by w sposób, o którym mowa w powołanym przepisie, oceniać oświadczenie powódki o cofnięciu pozwu. Z uwagi na fakt, iż pozew został cofnięty wraz ze zrzeczeniem się roszczenia zgoda pozwanego na cofnięcie pozwu nie była wymagana. Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie przepisu art. 203 k.p.c. i art. 355 k.p.c. orzekł jak w pkt.

1. orzeczenia.

W niniejszej sprawie powódka domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 52,00 zł tytułem pobranej od niej opłaty za usługę (...) na podstawie łączącej strony umowy o świadczenie usługi (...) z 22 grudnia 2020 r., przy czym pozwany zajął stanowisko, iż nie jest on odpowiedzialny za określenie zasad korzystania z platformy N. i jako pośrednik umożliwia jedynie aktywowanie wskazanej usługi, a także pobiera za nią opłatę na rzecz operatora serwisu (...) tj. (...).V., tym samym nie posiada on legitymacji procesowej biernej wobec żądania powódki.

Pomiędzy stronami bezsporne było, iż strony łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisu art. 56 ust. 1 ustawy z 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2019, poz. 2460), w ramach której pozwany świadczył na rzecz powódki m.in. usługę (...) w ofercie podstawowej, dotyczącą korzystania z telewizji internetowej. Poza sporem było również to, iż usługi w abonamencie nie obejmowały korzystania z serwisu (...), ale możliwe było jego uruchomienie za pośrednictwem platformy pozwanego poprzez użycie przystosowanego do tego pilota telewizyjnego i rejestracji w serwisie (...). Strony były zgodne również co do tego, iż powódka dokonała swojej rejestracji na wymienionym serwisie, w efekcie czego została od niej naliczona opłata miesięczna w wysokości 52,00 zł, a następnie powódka zrezygnowała z usługi, dezaktywując ją od 2 lutego 2021 r. tj. po upływie pierwszego okresu rozliczeniowego.

Podniesiony przez pozwanego zarzut posiadania legitymacji procesowej biernej stanowił punkt wyjścia dla niniejszego sporu, gdyż brak legitymacji procesowej pozwanego przesądzał w swej istocie o wyniku całego postępowania.

Mając powyższe na uwadze, wykazanie w postępowaniu rozpoznawczym, iż pozwany nie posiada legitymacji procesowej biernej do występowania w niniejszym procesie w takim charakterze, skutkowało oddaleniem powództwa a limine, bez względu na zasadność pozostałych podnoszonych przez powódkę zarzutów. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 stycznia 2017 r., sygn. akt I PZ 31/16 (L.) orzekł, że „legitymacja procesowa jest przesłanką materialnoprawną skuteczności powództwa i oznacza wynikające z przepisów prawa materialnego uprawnienie do wystąpienia w danym procesie w charakterze powoda (legitymacja procesowa czynna), względnie pozwanego (legitymacja procesowa bierna)”.

Stwierdzić należy zatem, że legitymacja procesowa to wypływające z prawa materialnego uprawnienie konkretnego podmiotu (legitymacja czynna) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu oznaczonemu podmiotowi (legitymacja bierna) i do poszukiwania ochrony prawnej w konkretnej sprawie. Posiadanie przez strony legitymacji czynnej i biernej w procesie jest przesłanką zasadniczą, od której istnienia uzależniona jest możliwość uwzględnienia powództwa, a jej brak, zarówno w postaci czynnej jak i biernej, prowadzi do wydania wyroku oddalającego powództwo. W sytuacji gdy legitymacja materialna i procesowa zespalają się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa jest zawsze powiązana z normami prawa materialnego. Podkreślić

należy, iż legitymacja materialna oznacza występowanie wskazanych w pozwie podmiotów jako stron stosunku prawnego będącego przedmiotem postępowania.

Postępowanie rozpoznawcze wykazało, iż pozwany P4 sp. z o.o. z siedzibą w W. nie posiadał legitymacji procesowej biernej, co jest następstwem braku posiadania przez niego legitymacji materialnej w zakresie żądania powódki. Na powyższe ustalenia nie wpływała okoliczność, iż to wyłącznie pomiędzy stronami procesu została zawarta umowy o świadczenie usługi telewizyjnej w taryfie (...) N. (...), na czym opierała swoje roszczenie powódka, gdyż już z początkowych postanowień regulaminu świadczenia usługi wynika, iż w trakcie obowiązywania umowy powódka mogła aktywować dodatkowe pakiety i usługi na zasadach określonych w odrębnych regulaminach (II ust. 5 regulaminu). Zawarcie z pozwanym umowy o świadczenie usługi (...) i oddanie do użytkowania przez powódkę dekodera i pilota do dekodera (tzw. TV B.) zapewniało powódce możliwość korzystania z innych, niezależnych od oferty pozwanego usług. Wskazuje na to użyta w regulaminie pozwanego definicja terminu (...), która została opisana jako „urządzenie, które dekoduje sygnał Programów dostępnych w ramach usługi świadczonej przez P4 w ramach aplikacji (...) N. dostępnej na tym urządzeniu oraz umożliwia korzystanie z usług **firm trzecich za pośrednictwem dostarczonych przez nich aplikacji**”. Tym samym urządzenie udostępnione powódce przez pozwanego dawało jej techniczne możliwości skorzystania z usług oferowanych przez innych aniżeli pozwany podmiotów. Powódka mogła zatem, poza umową łączącą ją z pozwanym, skorzystać z usług świadczonych przez m. in. N., (...) i prime video, polegających na odpłatnym dostępie do filmów i programów telewizyjnych. Powódka posiadała również świadomość zasad działania tych usług jako odrębnych względem umowy zawartej z pozwanym, gdyż jak wynika z treści jej twierdzeń procesowych korzystała ona z platformy (...), z czego wynikać miała korekta faktury z 17 stycznia 2021 r. (k. 3-4).

Ponadto regulamin serwisu (...) adekwatnie do powyższych twierdzeń wskazuje, iż serwis (spersonalizowany serwis subskrypcyjny zapewniający dostęp do filmów i programów telewizyjnych) prowadzony jest wyłącznie przez N. (k. 69), przy czym N. proponuje członkostwo oferowane przez inne firmy w związku ze sprzedawanymi przez nie produktami i usługami (pkt 1.2 regulaminu) i to on ustala metody płatności z tytułu opłaty członkowskiej oraz kontroluje ich realizację przez osobę korzystającą z serwisu (pkt 3.2. regulamin N.). Urządzenia przekazane powódce przez pozwanego w ramach umowy o świadczenie usługi (...) umożliwiały więc obsługę platformy N., ale pozostały bez związku ze stosunkiem prawnym łączącym powódkę z pozwanym. Fakt ten wynika również ze sposobu rozliczania pobranej od powódki opłaty miesięcznej za dostęp do serwisu (...) przez pozwanego, gdyż z faktury VAT wystawionej przez pozwanego wynika, iż opłata 52 zł została pobrana na rzecz „osób trzecich” tj. N. i stanowi kwotę odrębną od umówionego pomiędzy stronami abonamentu za usługę (...). Pozwany był zatem jedynie dostawcą urządzenia umożliwiającego skorzystanie przez powódkę z serwisu (...) i pośrednikiem w pobieraniu opłaty na rzecz N., co było pochodnym wyboru przez powódkę określonej metody płatności powiązanej z jej kontem (pkt 3.2. regulaminu N.).

Powyższe okoliczności potwierdzają, iż pozwany nie był podmiotem świadczącym usługę i nie odpowiadał on za jej dostarczenie na rzecz powódki, za jej jakość i treść udostępnianych materiałów. Pozwany nie był uprawniony również do otrzymywania wynagrodzenia z tego tytułu. Ponadto pozwany nie znał zapisów regulaminu N. i nie był odpowiedzialny za ich udostępnienie powódce przed dokonaniem rejestracji na platformie, a tym bardziej, pozwany nie był uprawniony do ustalenia opłaty za usługę i określenia metod płatności za nią. Rola pozwanego sprowadzała się wyłącznie do pośrednictwa pomiędzy powódką i serwisem (...), wyrażającego się w udostępnieniu powódce urządzenia

z obsługą platformy N. i pobrania od powódki na rzecz N. opłaty za usługę, ustalonej przez N.. W świetle tego, pozwany nie mógł wydawać samodzielnie dyspozycji co do zwrotu pobranej opłaty w ramach usługi (np. jej anulowania), gdyż nie był on podmiotem świadczącym usługę i nie posiadał żadnych instrumentów faktycznych i prawnych zezwalających na ingerowanie w stosunek prawny łączący N. oraz powódkę.

Zaznaczyć należy, iż o legitymacji procesowej biernej pozwanego świadczyć mogły wyłącznie przysługujące mu w danym stosunku prawnym prawa podmiotowe i interes prawny podlegający ochronie na drodze sądowej. Pozwany takiego prawa podmiotowego i interesu prawnego w zakresie odpłatnego korzystania przez powódkę z platformy N. nie posiadał, co a contrario wiązałoby się także z tym, iż nie mógłby się domagać od powódki zapłaty na swoją rzecz

wynagrodzenia za dostarczoną przez N. usługę. Otrzymane przez powódkę informacje od konsultantów N., dotyczące tego który z podmiotów zobowiązany jest zwrócić na jej rzecz pobraną opłatę za dostęp do platformy internetowej, nie miały obiektywnego charakteru, a odmowa przez N. anulowania pobranej opłaty nie stanowiła o tym, iż to pozwany automatycznie powinien być uznany za podmiot uprawniony. O tym decydowała wyłącznie treść umów łączących powódkę z pozwanym oraz z N., a ich analiza wskazuje jednoznacznie, iż pozwany w zakresie omawianej usługi był jedynie pośrednikiem.

Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu (pkt 2 wyroku).

Dalsze zarzuty powódki dotyczące okoliczności, iż warunki korzystania z platformy N. zostały jej przekazane dopiero po zarejestrowaniu się przez powódkę w serwisie, pozostawały w niniejszym postępowaniu bez znaczenia, gdyż zarzuty te dotyczą innego stosunku prawnego aniżeli umowa o świadczenie usług telewizyjnych zawarta z pozwanym, a także stosunku prawnego którego pozwany nie jest stroną, a zatem prawa i obowiązki z niego wynikające nie dotyczą go.

Na marginesie Sąd Rejonowy pragnie zaznaczyć, iż twierdzenia powódki, iż została użytkownikiem serwisu subskrypcyjnego N. poprzez nieuwagę tj. nieopatrzne naciśnięcie przycisku na pilocie telewizyjnym, są nieprawdziwe. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż uczestnictwo w serwisie nie było aktywowane poprzez jedynie naciśnięcie odpowiedniego przycisku na pilocie telewizyjnym, ale wymagało przeprowadzenia dalszej rejestracji ze świadomym i czynnym udziałem powódki, gdyż w ramach skorzystania z serwisu użytkownik musiał przekazać informacje dotyczące jednej z metod płatności. W tym świetle twierdzenia powódki, iż pilot nie reagował na polecenia anulowania usługi, przez co powódka zatwierdzała pojawiające się polecenia, należało uznać za niewiarygodne.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. Powódka będąca stroną przegrywającą sprawę, w tym również w zakresie cofniętego roszczenia, obowiązana jest zwrócić na rzecz pozwanego koszty postępowania w kwocie 107 zł, na które składają się: kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 90 zł, ustalone stosownie do § 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (obowiązującego w dacie wytoczenia powództwa).

sędzia Łukasz Baranowski

Sygn. akt I C 2472/21

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki – bez pouczenia.

W., 22 lutego 2022 roku

sędzia Łukasz Baranowski